

**VÍZKERESZT,
URUNK MEJELLENÉSE**

C év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 60,1-6 – Ef 3,2-3a.5-6 – Mt 2,1-12
A napkeleti bölcsek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***A Csillaghoz ragaszkodni,
minden lélek királyi tette!***

Kedves Testvérek! Hozzátenném, a Csillaghoz ragaszkodni, avagy a belső megvilágításhoz ragaszkodni, minden lélek királyi tette! A mai vasárnapon, Urunk megjelenésének vasárnapján ebbe a nagy igazságba kapaszkodunk! Minden keresztény ünnep Krisztus életébe és a keresztény közösségbe kapcsol bennünket.

***Azért olyan nagyon fontos a belső megvilágosodás,
mert e nélkül nem lehet tartozni se Istenhez, se emberhez!
Ez az ember nagy lehetősége!***

A magyarok vízkeresztnek nevezték el a mai ünnepet. Arra gondoltak, hogy a keresztség révén az ember élete Krisztushoz kapcsolódik és egy keresztény közösség tagja lesz. A keresztség révén minden ember meghívást kap az üdvösségre. Ez azt is jelenti, hogy minden ember egyenlő és a másiknak testvére! Mindezek az igazságok fényesednek meg Urunk megjelenésének ünnepén, vízkeresztkor.

Most megszenteljük a vizet, amely emlékeztet bennünket a keresztségünkre, a nagy elhívásra, a fény megjelenésére az életünkben! Sötét a világ! Az ember útja, hogy kitör a sötétségből, mert vonzza a világosság. A kereszténység nagy vonzása ez! Vajon ma is vonzó? Mindenesetre emlékezzünk és erősödjünk!

VÍZSZENTELES

Szentbeszéd

***Igazi jövőbe mutató ünnep a mai:
Urunk megjelenésének ünnepe!***

Kedves Testvérek!

A mai ünnep üzenete, hogy a Megváltó, a Messiás minden emberé!

A Messiásról a zsidóknak sajátos képük volt. A Messiás nemcsak a zsidóké!

A Messiás minden emberé! Jézus a világ megváltójaként érkezett!

Jézus minden embert meg akar váltani, minden ember életét meg akarja újítani!

***Ennek feltétele: minden ember barátkozzon meg azzal a világossággal,
ami a Jézussal való találkozás nyomán megszülethet benne!***

Ez a belső megvilágosodás! Az ember megújulásának a záloga!

Ez a lehetőség egyetemes, mert Isten mindenkit a megvilágosodott életre hív a világból úgy, hogy a világban élünk, de nem a világnak élünk! Ez a világ és az életünk is isteni ajándék számunkra.

***Itt az emberi élet kulcsa:
Az ember nagy lehetősége,
hogy a világot Isten ajándékeként értékelje
és még inkább az ember életét!
Ennek feltétele a világosság varázsa!***

Mindannyian vágyakozunk arra, hogy belássunk az élet nagy titkaiba. Belássuk, hogy emberi életünk gazdagodása ennek függvénye. Sajnálatra méltó, akinek elég a világ! A mai ünnep ezt a nagyobb távlatot hozza el és ígéri nekünk, embereknek!

A csillag elhív

Mindannyian vágyakozunk arra, hogy ez a távlat jelen legyen a gondolkodásunkban, az életünkben, emberi kapcsolatainkban. Ennek a nagy igazságnak úgy kell megjelenni ebben a világban, hogy közben tudjuk, rengeteg ellenkezéssel találkozunk. Gondoljunk csak a bölcsek útjára, mi mindennel találkozhattak az úton, amikor végre úgy gondolták, hogy megérkeztek oda, ahova elhívta őket a csillagfény.

***Illés Gyula mondja:
Valamiképpen minden Csillag betlehemi,
minden belső megvilágosodás isteni,
amely Betlehemből indul e világi útjára!***

Mi mindennel szembesülhettek a napkeleti bölcsek. Amikor úgy tűnt, hogy megérkeznek, akkor megrémül egész Jeruzsálem, Heródesnek gyanús gondolatai támadnak. Hatalmas akadállyal találkoztak Jeruzsálemben, a királyi városban, mert úgy gondolták, hogy a Messiás Király csak ott születhet! Mégis valami biztatást kaptak a papoktól, az írástudóktól és elindultak tovább az útjukon. A csillag újra megjelent!

Megtalálták a Gyermekeket

Amikor egészen más körülmények között találkoznak azzal a kicsi Gyermekekkel, akkor a szemük megnyílt. Ebben a szegénységben, ami körülvette ezt a Gyermekeket, ennek a Gyermekeknek a gyengeségében, rászorultságában megvilágosodott számukra minden, fölismerték, megajándékozták királyi ajándékokkal. Ez a fölismerés új látást ajándékozott nekik, a világot is másképp látták.

***Fölismerték
ebben a kiszolgáltatott kis Gyermekekben az Istent!
Ettől kezdve Istent keresték minden emberben,
Őt, aki bennünk is van, mert lelkünk van,
lelkünk az életünk fénye!***

A bölcsek: élettörténetünk ősmintája

Ez a mai történet nagyon izgalmas. A napkeleti bölcsek története három felvonásos dráma. Ez a dráma az emberi élettörténetnek az ősképe. Egy meghívás, egy kalandos út és a megérkezés. Az emberi élettörténet ősmintája. Meghívatott mindegyikünk, aztán elindul mindegyikünk az útján, aztán jó esetben, úgy 50 év körül mindenkinek meg kell érkeznie!

Fel kell ismernie élete értelmét, az emberi élet értelmének kell újra és újra felvillanni és megjelenni az egész út során. Meghívás? Élettörténetünkben valójában elhívásról van szó!

***Mindegyikünket elhívják ebből a világból,
mert akinek elég ez a világ, az szerencsétlen!***

Eltévesztette azt, amiért erre a világra jött,
akinek elég, amit megeszik, akinek elég az, amivel körülveszi magát,
akinek elég csupán az e világi perspektíva, az e világi lehetőségek,
életút, karrier, sikerek. Akinek ez elég, élete végén,
amikor visszatekint, fájdalmas lemondás szakad ki a lelkéből!

Elhívtak mindegyikünket!

***Ha emberhez méltó életet akarunk élni a belső megvilágosodás ígézetében
- bizonyos értelemben – ebből a világból hívnak ki bennünket!***

Milyen fájdalmas

Fiatalemberek esetében szülők, tanácsadók, maguk a fiatalok is szinte
a szerint akarnak dönteni, hogy mi az, ami megéri? Mi az, ami sikeres jövőt ígér?
Helye lehet, de akinek ez elég...

Hívatus

Mindenkinek hivatása van, ha elhívatunk arra az útra,
amely a mi belső világosságunkban születik.
Amikor az ember a szerint választ: mi az,
ami több annál, mint amit pénzben lehet mérni,
ami több annál, mint amit e világi helyekben lehet mérni!

***Elhívás olyan útra,
amely Isten emberének - mindegyikünknek - igazi igénye!***

Ugyanez az igény derül ki akkor, amikor társat választ az ember.

Milyen megfontolásból választ társat az ember?
Micsoda felismerésekre juthat az ember, ha egyszer úgy őszintén
hallgat a szívére, a szívére, amely ellen a számító ész mindig megnyilatkozik?

Ezek a választások döntenek el, hogy a Lélek útja mennyire fontos nekünk!

Ha erről lemondunk, akkor soha sem látjuk meg a munkánk szépségét,
a munkánk értelmét, az emberi kapcsolataink gazdagságát.
E nélkül minden számítás! Dráma! Az indulás mindent meghatároz.
Aztán az út. Mi minden áll az ember útjában, amikor éli ezt a földi életet.
***Ma különösen, ha még a szívre is gondolunk,
mennyi, de mennyi ellentmondással találkozik az ember,
ha még a hitére hivatkozva is dönt!***

Olyan világban találjuk magunkat, amely mindezzel ellenkezik, ennek ellentmond, sőt
kigúnyolja! Ráadásul találkozunk felszínessé vált kereszténységgel is. Ilyen világban kell
Istenre hivatkozó döntésnek megfelelően járni az utunkat. Ilyenkor gondolok arra, mennyire
kellene vigyázni az ifjúkori álmainkra! El-elgondolkodom ezeken a tüntetéseken is.
Szánalmas számomra látni öreg embereket, 60-70 éves emberek vonulnak és viszik életük
romjait. Nyilvánvaló, az ő esetükben a döntések messze elkerülték ezeket a belső fényeket.

A fiatalokat megértem, tüntessenek A fiatalember lázadó, vágyai vannak, álmodozik. De mindenesetre az ember egyszer csak eljut oda, amikor szembesül azzal, hogy mit ért az útja, 50 éves kor körül kiderül! Ez az, amikor a bölcsek megérkeznek Jeruzsálembe és mintha mindenki másképp gondolná az életet, mint ahogy ők gondolják. A bölcseknek ószövetségi messiásképe van. Király! Mindegyikünk valami királyira gondol.

De ha jól döntöttünk, amikor találkozunk a sötét élményekkel, amikor találkozunk a világ értetlenségével és igazából visszagondolunk, hogy honnan is indult az utunk, akkor nyiladozik a szemünk. Akkor döbbenünk igazán arra rá, hogy hova is jutottunk. Minden szomorúságunk oka csak az lehet, ha megalkudtunk.

***Ha jól döntöttünk, akkor is néha nehéz döntésünkben hűséggel kitartani,
legyen az a munkánk, az emberi kapcsolataink világa, lehet az a házasságunk!***

Ilyenkor az ember valamiképpen meg tud újulni

Az életútján vannak olyan élmények, amelyek ezt a megújulást mégis csak szolgálják, akkor az ember másképpen kezd nézni a világra, az emberekre, más értelmé lesz az emberi kapcsolatoknak. Új világlátás, igazi életszemlélet!

Az ember rádöbben tévedések, bűnök után is, hogy melyik út - bár drámai, de - az élet útja!

***A mai vasárnapon, Urunk megjelenésének vasárnapján
életutunk világát kell átgondolni!***

Akik indulnak,
azok tegyék mérlegre: engedik-e, hogy elhívják őket?
Vagy elegendő nekik a világ útja?

Akik járjuk az élet útját, el tudjuk-e fogadni,
hogy a világ mindig szemben áll a hivatásos utakkal,
mert emberré csak a világ ellenében lehet az ember!
Különben megeszi a világ!

Akik már túl vannak, csak visszafele néznek,
a magam korabeliek, azok csak egy kérdést vizsgálhatnak,
a látásuk megvilágosodott-e? Látják-e a világ eseményeiben,
az emberi történetekben az élet igazi voltát, amely élet isteni,
amely életkapcsolatainkban isteni értékeket megjelenítő!

***Ma meg kell barátkozni azzal,
hogy az emberi élet valóban drámai!
Ennek az életnek költészete
- Weöres Sándorra hivatkozva – az irgalom!
Ez a drámai emberi élet a szeretet útja!
A szeretet útján járó ember vigasztalása,
az egymás felé kinyilatkoztatott irgalmas jószág!
Ez a mai nap igazsága!***